

Sygn. akt VIII C 474/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Justyna Stelmach

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Górniak

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2022 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa D. S. (1)

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.822,25 zł (dwa tysiące osiemset dwadzieścia dwa złote dwadzieścia pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 maja 2019 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.691,36 zł (jeden tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt jeden złotych trzydzieści sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;
4. nakazuje zwrócić na rzecz powoda z środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 167,64 zł (sto sześćdziesiąt siedem złotych sześćdziesiąt cztery grosze) tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

Sygn. akt VIII C 474/20

UZASADNIENIE

W dniu 6 sierpnia 2019 roku D. S. (1), reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata, wytoczył przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. powództwo o zapłatę kwoty 2.822,25 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 maja 2019 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego oraz o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pełnomocnik powoda powołał się na zdarzenie drogowe, które miało miejsce w dniu 18 września 2018 roku i w jego wyniku uszkodzeniu uległ samochód marki S. (...) nr rej. (...). Sprawca szkody ubezpieczony był w zakresie OC w pozwanym towarzystwie. Szkoda została zgłoszona pozwanemu. Poszkodowani D. S. (2) i D. S. (2) zawarli z powodem D. S. (1) (...) blacharstwo-lakiernictwo umowę najmu pojazdu zastępczego R. (...) od dnia 10 października 2018 roku do 1 grudnia 2018 roku. Powód nabył prawa do dochodzenia odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego na skutek zawarcia z poszkodowanymi umowy cesji. Pełnomocnik powoda wskazał, że poszkodowani D. S. (2) i D. S. (2) zostali pozbawieni możliwości korzystania z pojazdu na skutek zdarzenia szkodzącego, zaś pojazd ten stanowił ich jedyny środek transportu. Pojazd zastępczy służył do realizowania czynności pozostających w związku z codziennym funkcjonowaniem poszkodowanych.

Powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 5.436 zł tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pismem z dnia 13 grudnia 2018 roku ubezpieczyciel poinformował, że uznał 25 dni najmu pojazdu zastępczego i przyznał z tego tytułu odszkodowanie określone łącznie na kwotę 2.613,75 zł.

Pełnomocnik powoda wyjaśnił, że kwota dochodzona pozwem stanowi różnicę pomiędzy wypłaconym odszkodowaniem a pełnym kosztem wynajmu pojazdu zastępczego określonym na podstawie wystawionej faktury VAT nr (...).

Pismem z dnia 6 maja 2019 roku, doręczonym pozwanemu w dniu 17 maja 2019 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty, jednakże pozwany nie uczynił zadość żądaniu powoda.

(pozew k. 4-12)

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zakwestionował żądanie powoda, podnosząc, że okresu najmu wskazany przez powoda nie odpowiada technologicznemu czasowi naprawy.

Pełnomocnik pozwanego wskazał, iż w toku postępowania likwidacyjnego został ustalony czas najmu 25 dni. Podkreślił, że zgodnie z orzecznictwem czas pozostawiania pojazdu w naprawie powinien być adekwatny do usprawiedliwionego czasu naprawy, wobec czego ubezpieczyciel nie ma podstaw do wypłaty odszkodowania za cały okres przebywania pojazdu w warsztacie, jeżeli zasadny okres naprawy to kilka dni. Pełnomocnik pozwanego podkreślił, że przy uwzględnieniu dodatkowego czasu organizacyjnego, naprawa przedmiotowego pojazdu mogła zostać przeprowadzona w łącznym okresie 16 dni. Wskazał, że podjęcie naprawy powinno nastąpić już po przedstawieniu przez pozwanego kalkulacji naprawy i w tym czasie warsztat mógł zamówić wszystkie części i wykonać prace naprawcze, zaś poszkodowany mógł podjąć pilne działania naprawcze np. w ramach rozliczenia bezgotówkowego, upoważniając dany warsztat do wykonania usługi a następnie rozliczenia z pozwanym. Tym samym nie zachodziła konieczność oczekiwania na wypłatę odszkodowania i generowania znacznych kosztów najmu. Okres najmu dochodzony pozwem zdaniem pozwanego jest nadmiernie wydłużony, zaś poszkodowany zaniechał ciążącego na nim obowiązku minimalizacji szkody.

(odpowieź na pozew k. 30-31)

Do zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie. Pełnomocnicy stron wypowiedzieli się także w zakresie opinii biegłego sądowego.

(protokoły rozpraw z dnia 10 lipca 2020r. k. 49-51, z dnia 22.02.2022r. k. 140-141, pismo pełn. pozwanego k.93, pismo pełn. powoda k.96, k. 109)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 września 2018 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzony został należący do D. S. (2) i D. S. (2) samochód marki S. (...) nr rej. (...). Uszkodzeniu uległ tylny błotnik, 2 pary drzwi, lusterko, próg. Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie.

(okoliczności bezsporne, zeznania świadka D. S. (2) w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 10 lipca 2020r. 00:13:33-00:26:52 k.49-51)

Szkoda została zgłoszona pozwanemu towarzystwu w dniu 25 września 2018 roku. Pozwany potwierdził przyjęcie szkody, którą zarejestrował pod nr (...) -01 i wdrożył postępowanie likwidacyjne.

Pozwany w dniu 3 października 2018 roku przeprowadził pierwsze oględziny uszkodzonego pojazdu i sporządził kalkulację naprawy zgodnie z którą koszt naprawy uszkodzonego pojazdu wynosił 4.450 zł.

(okoliczności bezsporne, w aktach szkody na płycie CD: potwierdzenie przyjęcia szkody, kalkulacja naprawy z dnia 3.10.2018r. k. 37)

Poszkodowani w dniu 10 października 2018 roku zlecili powodowi (...) D. S. (1) blacharstwo-lakiernictwo naprawę przedmiotowego pojazdu. Tego samego dnia poszkodowani zawarli z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego R. (...) ze stawką czynszu w wysokości 85 zł netto za dobę.

D. S. (2) upoważnił powoda do podejmowania wszelkich działań związanych z likwidacją szkody, decydowania o sposobie rozliczenia szkody, zlecenia oględzin, dochodzenia roszczeń z tytułu zaniżenia odszkodowania, odbioru odszkodowania, podpisywania ugód, reprezentowania przed ubezpieczycielem oraz sądem.

D. S. (2) oświadczył, iż z uwagi na uszkodzenie pojazdu S. (...) nr rej. (...), będącego jego jedynym środkiem transportu, zmuszony jest do najmu pojazdu zastępczego. Wydanie pojazdu nastąpiło w dniu 10 października 2018 roku. W umowie wskazano uzgodnioną ilość dni najmu na 52 dni.

(okoliczności bezsporne, w aktach szkody na płycie CD: upoważnienie, bezgotówkowe rozliczenie szkody/ pełnomocnictwo, umowa najmu, oświadczenie k. 37)

W dniu 11 października 2018 roku powód przesłał pozwanemu sporządzoną przez siebie kalkulację naprawy zgodnie z którą koszt naprawy uszkodzonego pojazdu wynosił 9.669,47 zł brutto).

W dniu 26 października 2018 roku pozwany przesłał powodowi zweryfikowany kosztorys.

Decyzją z dnia 15 listopada 2018 roku pozwany przyznał odszkodowanie za uszkodzony pojazd marki S. nr rej. (...) w kwocie 4 475,65 PLN brutto w oparciu o kosztorys z dnia 5 listopada 2018 roku sporządzony po dodatkowych oględzinach pojazdu.

(w aktach szkody na płycie CD: kosztorys powoda z dnia 10.10.2018r., zweryfikowany kosztorys z dnia 10.10.2018r., decyzja z dnia 15.11.2018r., kalkulacja naprawy z dnia 5.11.2018 r. k. 37)

W dniu 28 listopada 2018 roku powód otrzymał przelew bezspornej kwoty 4.475,65 zł tytułem odszkodowania i tego dnia dokonał zamówienia części niezbędnych do naprawy przedmiotowego pojazdu. Pierwotnie odszkodowanie zostało przelane na nieaktualny numer rachunku bankowego, mimo że informacja o zmianie numeru rachunku została pozwanemu przekazana mailowo w dniu 26 października 2018 r. Kiedy części były na miejscu, powód odebrał je z serwisu i przystąpił do naprawy pojazdu. Zarówno powód jak i poszkodowani nie dysponowali środkami umożliwiającymi kredytowanie naprawy pojazdu

(okoliczności bezsporne, a aktach szkody na płycie CD: decyzja płatnicza, korespondencja mailowa między powodem a pozwanym k. 37, zeznania powoda 00:04:05-00:12:36 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 25 lutego 2022r. k.140-141w zw. z 00:31:40-00:42:59 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 10 lipca 2020r. k.49-51)

D. S. (2) użytkował pojazd zastępczy przez 52 dni w okresie od dnia 10 października 2018 roku do dnia 1 grudnia 2018 roku tj. do dnia w którym uszkodzony pojazd został naprawiony. Zarówno pojazd uszkodzony jak i pojazd wynajmowany poszkodowany użytkował codziennie w celach prywatnych tj. do robienia zakupów, poruszania się po mieście.

(okoliczności bezsporne, w aktach szkody na płycie CD: protokół zwrotu samochodu zastępczego k.37, zeznania świadka D. S. (2) 00:13:33-00:26:52 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 10 lipca 2020r. k.49-51,)

W dniu 1 grudnia 2018 roku (...) S. D. blacharstwo-lakiernictwo wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 5.436,60 zł z terminem zapłaty 14 dni, który upłynął z dniem 15 grudnia 2018 roku. Okres najmu pojazdu zastępczego wynosił 52 dni przy stawce dobowej najmu w wysokości 85 zł netto.

(faktura VAT k. 24)

Decyzją z dnia 4 grudnia 2018 roku pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 1.020 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego, uznając za zasadny okres najmu 12 dni.

Na skutek wniesionej przez powoda reklamacji, decyzją z dnia 13 grudnia 2018 roku pozwane towarzystwo dokonało dopłaty odszkodowania w kwocie 1.593,75 zł z tytułu najmu pojazdu zastępczego, uznając za zasadny okres najmu 25 dni w tym 13 dni od dnia wynajęcia pojazdu do dnia odesłania weryfikacji (10 października 2018 roku do 22 października 2018 roku), 4 dni wolne od pracy, 2 dni na zamówienie i odbiór części, 4 dni technologicznego czasu naprawy. Jednocześnie pozwany uznał stawkę za jedną dobę najmu w wysokości 85 zł netto.

(decyzja z dnia 4.12.2018r. k. 36, decyzja z dnia 13.12.2018r. k. 23)

W dniu 2 maja 2019 roku D. S. (2) i D. S. (2) zawarli z powodem (...) S. D. L., umowę przelewu wierzytelności z tytułu odszkodowania przysługującego im od pozwanego wynikającego ze zdarzenia z dnia 18 września 2018 roku, w którym uszkodzeniu uległ pojazd marki S. (...) o nr rej. (...), nr szkody (...) -01.

(umowa cesji- k. 22)

Pismem z dnia 10 maja 2019 roku (data nadania w UP) powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 2.822,25 zł w terminie 7 dni od otrzymania wezwania.

(pismo wraz z dowodem nadania k. 18-21)

Pojazd S. (...) nr rej. (...) ze względu na zakres uszkodzeń powstałych w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 18 września 2018 roku nie był jezdny.

Technologiczny, niezbędny, zgodny z normami producenta pojazdu czas czynności naprawczych, uwzględniający realia napraw powypadkowych (bez czasu dodatkowych, typowych dla takich napraw czynności np. czasu oczekiwania na weryfikację kosztorysów, przyjęcie odpowiedzialności, itp.), wynosił do 5 dni roboczych.

Przyjmując za zasadne rozpoczęcie naprawy pojazdu w dniu otrzymania środków finansowych na naprawę pojazdu (przyjęcie odpowiedzialności za szkodę), tj. 28 listopada 2018 roku, uwzględniając technologiczny czas naprawy 5 dni, dodatkowe 2 dni na zorganizowanie i zakup części zamiennych oraz dni wolnych od pracy, naprawa powinna zakończyć się w dniu 6 grudnia 2018 roku- czas naprawy uwzględniający postępowanie likwidacyjne wynosiłby 57 dni.

Przyjmując za zasadne rozpoczęcie naprawy pojazdu w następnym dniu roboczym po przesłaniu zatwierdzonego kosztorysu warsztatowego (konieczność kredytowania finansowania naprawy z budżetu poszkodowanego lub warsztatu), tj. 29 października 2018 roku uwzględniając technologiczny czas naprawy 5 dni, dodatkowe 2 dni na zorganizowanie i zakup części zamiennych oraz dni wolnych od pracy, naprawa powinna zakończyć się w dniu 7 listopada 2018 roku- czas naprawy wyniósłby 28 dni.

Pojazd uszkodzony S. (...) oraz wynajęty R. (...) są klasyfikowane w segmentacji rynkowej C.

Niezależna stawka dobowa za wynajem pojazdu zastępczego w formie bezgotówkowej w roku 2018 wynosiła dla segmentu C od 134,15 zł netto do 220 zł netto.

Forma gotówkowa wynajmu pojazdów w segmencie rynkowym C kształtowała ceny od 69,11 zł netto/doba do 193,49 zł netto/doba oraz dodatkowe opłaty (w zależności od wykupionych opcji dodatkowo płatnych, które w wynajmie bezgotówkowym są zazwyczaj wliczone w cenę podstawową).

Niektóre warsztaty nie rozpoczynają napraw przed przyjęciem odpowiedzialności ubezpieczyciela w szkodzie, są również takie warsztaty, którym do rozpoczęcia naprawy wystarcza zatwierdzenie kosztorysu przez ubezpieczyciela i zebranie dokumentacji od poszkodowanego potwierdzającej zasadność wniesionego roszczenia do ubezpieczyciela .

Zdarzają się sytuacje, że sporządzenie kosztorysu przez ubezpieczyciela nie powoduje uznania roszczenia. Zatwierdzenie kosztorysu warsztatowego nie zawsze gwarantuje uzyskanie rekompensaty kosztów naprawy.

(opinia biegłego sądowego k.62-84, opinia uzupełniająca k. 119-121)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron. Podstawę ustalenia stanu faktycznego stanowił także dowód z przesłuchania świadka D. S. (2), a także z zeznań powoda D. S. (1), które korespondowały z pozostałym zebraniem w sprawie materiałem dowodowym. Zeznania te były jasne, logiczne i spójne.

Jako że w realiach przedmiotowej sprawy sporna była kwestia okresu uzasadnionego najmu, zaistniała konieczność zasięgnięcia w tym zakresie wiadomości specjalnych. W tym celu Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej. Opinia biegłego była jasna, logiczna i spójna oraz udzielała odpowiedzi na zasadnicze kwestie wymagające wiadomości specjalnych.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości w zakresie roszczenia głównego, podlegając w nieznacznej części w zakresie roszczenia odsetkowego oddaleniu.

Okolicznością bezsporną w przedmiotowej sprawie była kwestia odpowiedzialności pozwanego za następstwa zdarzenia z dnia 18 września 2018 roku. Podkreślenia wymaga, iż pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady, wypłacając w toku postępowania likwidacyjnego odszkodowanie z tytułu kosztów naprawy pojazdu, kwestionując jednak w części zasadność roszczenia o odszkodowanie za najem pojazdu zastępczego.

Podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowiły przepisy art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 822 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c. i art. 363 k.c. oraz art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2018.473 z późn. zm.). Stosownie do treści art. 805 § 1 k.c. ubezpieczyciel przez umowę ubezpieczenia zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Zgodnie z art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 392) poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej (OC) może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia (art. 34 ust. 1 powołanej ustawy). Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza

lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej (art. 36 ust. 1 powołanej ustawy).

W tym miejscu należy wskazać, iż powód był legitymowany czynnie do wzięcia udziału w procesie w związku z nabyciem przez niego od poszkodowanych wierzytelności z tytułu szkody w przedmiotowym pojeździe na podstawie umowy przelewu wierzytelności. Tym samym, powód wstąpił w prawa dotychczasowych wierzycieli, przysługujące wobec strony pozwanej z tytułu przedmiotowej szkody w pojeździe i należnego, a nie wypłaconego jeszcze odszkodowania, na podstawie art. 509 § 1 i 2 k.c. Powód może zatem skutecznie realizować uprawnienia poprzednich wierzycieli również w zakresie dochodzenia należności na drodze sądowej.

Powód w niniejszym postępowaniu domagał się odszkodowania z tytułu naprawienia szkody w postaci kosztów poniesionych w związku z najmem pojazdu zastępczego. Strona pozwana kwestionowała czasookres wynajmu pojazdu zastępczego, w całości uznając wysokość stawki dobowej za jaką pojazd był wynajmowany, zastosowaną przez powoda.

Nie ulega wątpliwości, że powodowi przysługuje odszkodowanie za zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego. Stosownie do treści art. 361 § 2 k.c. w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Nie ma różnicy w pojęciu szkody w rozumieniu ogólnych przepisów prawa cywilnego i szkody w rozumieniu prawa ubezpieczeniowego. W obu przypadkach chodzi o utratę lub zmniejszenie aktywów, bądź powstanie lub zwiększenie pasywów osoby poszkodowanej. Do ustalenia szkody w ubezpieczeniu OC stosuje się ogólne zasady prawa odszkodowawczego. Odszkodowanie ubezpieczeniowe różni się jednak od zwykłego odszkodowania określonego w art. 361 k.c. co do charakteru, przesłanek i wymiaru świadczenia. Odszkodowanie ubezpieczeniowe należy się z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej, a nie sprawczej. Zasadą jest całkowita kompensata doznanego uszczerbku, wykluczająca jednak nieuzasadnione wzbogacenie poszkodowanego. Zgodnie z art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody może bowiem nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy, podczas gdy odszkodowanie ubezpieczeniowe z tytułu OC wypłaca się zawsze w pieniądzu. Obie formy są równoważne w tym sensie, iż zmierzają do odwrócenia w dobrach i interesach poszkodowanego skutków zdarzenia wyrządzającego mu szkodę i przywrócenia - w znaczeniu prawnym - stanu, jaki by istniał, gdyby owo zdarzenie nie nastąpiło. Wykorzystując instrumenty prawne nie da się odwrócić faktycznego przebiegu zdarzeń, można co najwyżej wyeliminować niektóre ich skutki. W uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 17 listopada 2011 r. (sygnatura akt sprawy III CZP 5/11) przyjęto, że objęcie odpowiedzialnością ubezpieczyciela celowych i ekonomicznie uzasadnionych wydatków na najem pojazdu zastępczego odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Ocena wysokości wydatków musi być dokonana przez pryzmat konieczności zachowania rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. O tym, czy wspomniane koszty i ich wysokość były "ekonomicznie uzasadnione" decyduje kilka czynników, w tym także obowiązek współdziałania wierzyciela z dłużnikiem, obowiązek nieprzyczyniania się poszkodowanego do zwiększenia rozmiarów szkody. Przy czym Sąd Najwyższy słusznie zauważył, że różnorodność okoliczności związanych z następstwami wypadku komunikacyjnego oraz sytuacją życiową poszkodowanego nie pozwala na formułowanie kazuistycznych wytycznych, podlegają one indywidualnej ocenie. Dodatkowo zaaprobować należy również pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 8 września 2004 r., (sygn. akt sprawy IV CK 672/03), zgodnie z którym za normalne następstwo zniszczenia pojazdu należy uznać konieczność czasowego wynajęcia pojazdu zastępczego w okresie, gdy szkoda jeszcze nie została naprawiona.

Pozwany jak już wskazano kwestionował czas trwania naprawy pojazdu. W tym miejscu przypomnieć należy, iż 52 dni trwał faktyczny okres najmu (tj. do dnia 10 października 2018 roku do dnia 1 grudnia 2018 roku), który wynika z umowy, zeznań poszkodowanego i protokołu zwrotu pojazdu zastępczego. Nadto, co również jest bezsporne w niniejszej sprawie pozwany decyzję o przyznaniu i wypłacie odszkodowania wydał dopiero 15 listopada 2018 r., dyspozycję wypłaty 26 listopada 2018 roku zaś powód otrzymał na konto kwotę odszkodowania w dniu 28

listopada 2018 roku. Dodatkowo, jak wynika z zeznań powoda, poszkodowany nie miał własnych środków, które mógł przeznaczyć na naprawę pojazdu. Powód również nie dysponował środkami umożliwiającymi kredytowanie naprawy pojazdu. Powyższa okoliczność, że powód z podjęciem naprawy czekał do momentu przyznania odszkodowania miała kluczowe znaczenie w niniejszej sprawie. Wskazać trzeba, iż myli się pozwany wskazując, że powód nie powinien czekać z naprawą pojazdu uszkodzonego w kolizji, za skutki której ponosi odpowiedzialność pozwany. Poszkodowany (oraz powód) nie miał środków na taką naprawę, co więcej gdyby nawet takimi dysponował nie miał obowiązku ich angażować, co jest poglądem powszechnie już obowiązującym w orzecznictwie sądowym. Powód wykazał okoliczności pozbawienia poszkodowanego możliwości korzystania z pojazdu w związku z jego uszkodzeniem, i brak środków na naprawę pojazdu, stąd poszkodowany oczekując na ustalenie wysokości odszkodowania wstrzymał się z naprawą, używając dla zaspokojenia swoich codziennych potrzeb komunikacyjnych auta zastępczego. Podkreślenia wymaga, iż dla poszkodowanego dla podjęcia decyzji o naprawie pojazdu istotna jest wiedza o wysokości należnego odszkodowania. Pozwany nie może bowiem oczekiwać, iż lojalne zachowanie się poszkodowanego wobec ubezpieczyciela będzie polegało na wykładaniu własnych pieniędzy na naprawę samochodu, dlatego też przy ustalaniu okresu naprawy pojazdu, a zatem również najmu pojazdu zastępczego należy uwzględnić to kiedy poszkodowany otrzymał należne odszkodowanie, które mógł przeznaczyć na naprawę, a w przedmiotowej sprawie kiedy pozwany wydał decyzję ustalającą wysokość odszkodowania. Pokrzywdzony w ogóle nie miał obowiązku angażowania własnych środków pieniężnych na naprawę pojazdu, mógł to uczynić dopiero ze środków uzyskanych od pozwanego tytułem odszkodowania. Wreszcie nawet posiadanie przez poszkodowanego oszczędności w odpowiedniej wysokości nie zobowiązywało by go na ich przeznaczenie na naprawę pojazdu, poszkodowany mógłby bowiem mieć zarezerwowane pewne środki na skonkretyzowane wydatki (np. wakacyjne, zakup prezentów lub jakiegokolwiek inne). W istocie rzeczy dopiero otrzymanie przez poszkodowanego odszkodowania tytułem naprawienia szkody w postaci uszkodzenia pojazdu stanowi surogat dokonania naprawy pojazdu przez samego zobowiązanego do naprawienia szkody (art. 363 § 1 k.c.) w związku z czym dopiero nieprzeznaczenie tego odszkodowania na naprawę pojazdu mogłoby uzasadniać zarzut najmowania pojazdu zastępczego ponad uzasadniony okres. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, iż w przedmiotowej sprawie wydatki na najem pojazdu zastępczego do dnia 1 grudnia 2018 roku były uzasadnione, a także niewygórowane, o czym świadczy opinia biegłego, zgodnie z którą stawki zastosowana przez powoda w wysokości 85 zł brutto za dobę znajdowała się poniżej niezależnych stawek rynkowych za wynajem pojazdu segmentu C w roku 2018 w formie bezgotówkowej od 134,15 zł netto do 220 zł netto oraz nie wykraczała poza stawki wynajmu gotówkowego z tego segmentu pojazdów. Nadto biegły wskazał, że przyjmując za zasadne rozpoczęcie naprawy pojazdu w dniu otrzymania środków finansowych na naprawę pojazdu (przyjęcie odpowiedzialności za szkodę), tj. 28 listopada 2018 roku, uwzględniając technologiczny czas naprawy 5 dni, dodatkowe 2 dni na zorganizowanie i zakup części zamiennych oraz dni wolnych od pracy, naprawa powinna zakończyć się w dniu 6 grudnia 2018 roku, wobec czego czas naprawy uwzględniający postępowanie likwidacyjne wynosiłby 57 dni, czyli o 5 dni więcej aniżeli faktyczny czasokres najmu pojazdu aniżeli w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że okres 52 dni najmu pojazdu zastępczego jest w pełni uzasadniony. Wskazać przy tym należy, iż tak długi okres pozbawienia poszkodowanego możliwości korzystania z własnego pojazdu, jest okolicznością do której przyczyniła się strona pozwana, bowiem jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 25 września 2018 roku, dopiero zaś w dniu 15 listopada 2018 roku pozwany przesłał decyzję o przyznaniu odszkodowania, a faktycznie dokonał wypłaty dopiero w dniu 28 listopada 2018 roku. Bezczywność strony pozwanej w tym okresie jest elementem jej zawinienia i w żaden sposób nie może rodzić negatywnych skutków dla strony powodowej.

Reasumując, Sąd zasądził na rzecz powoda żadaną pozwem kwotę 2.822,25 zł dochodzoną tytułem odszkodowania wraz z odsetkami od dnia 25 maja 2019 roku do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałym zakresie roszczenia odsetkowego.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli

stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (od dnia 1 stycznia 2016 roku odsetki ustawowe za opóźnienie). Natomiast zgodnie z treścią art. 817 § 1 i § 2 k.c., ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, gdyby jednak wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1. Godzi się ponadto przypomnieć, że zobowiązanie z tytułu odszkodowania ma charakter bezterminowy, przekształcenie go w zobowiązanie terminowe następuje zaś w drodze wezwania wierzyciela skierowanego do dłużnika do spełnienia świadczenia, jeśli tylko wezwanie to zawiera wskazanie żądanej kwoty. W niniejszej sprawie pozwany został wezwany do zapłaty pismem doręczonym mu w dniu 17 maja 2019 roku, w treści którego powód zastrzegł 7-dniowy termin na spełnienie świadczenia, w konsekwencji powód był uprawniony żądać odsetek od uzupełniającego odszkodowania dopiero od dnia 25 maja 2019 roku.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c. w związku z art. 100 k.p.c. zgodnie z zasadą, że Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczonej części swego żądania, uwzględniając fakt, że strona powodowa wygrała proces w całości w zakresie roszczenia głównego, ulegając w nieznaczonej części w zakresie roszczenia odsetkowego. Strona powodowa poniosła następujące koszty: 142 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 900 zł tytułem wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika, obliczonego stosownie do wartości przedmiotu sporu, zgodnie z § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1800), 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 632,36 zł tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego, łącznie 1.691,36 zł.

Z uwagi na to, że w toku postępowania strona powodowa uiściła zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego w wysokości 300 zł, z której biegłemu została wypłacona kwota 132,36 zł, na podstawie art. 80 ust. 1 w zw. z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 300 z późn. zm.) Sąd nakazał zwrócić stronie powodowej ze Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 167,64 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie biegłego.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.